

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

6434 *Reial decret 418/2014, de 6 de juny, pel qual es modifica el procediment de tramitació de les reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació en judicis per acomiadament.*

El procediment per al cobrament de la quantitat equivalent a l'import dels salaris que hagi deixat de percebre el treballador com a conseqüència d'un judici per acomiadament improcedent estava regulat, fins ara, en el Reial decret 924/1982, de 17 d'abril, sobre reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació en judicis per acomiadament.

La regulació esmentada tenia la seva base en la previsió d'un termini raonable d'emissió de sentència per acomiadament pels òrgans jurisdiccionals, transcorregut el qual l'empresari o, si s'escau, el treballador d'una empresa declarada insolvent pot reclamar a l'Estat, que assumeix les conseqüències d'aquesta demora, les quantitats corresponents.

Tanmateix, la normativa relativa als salaris de tramitació a què ha de fer front l'Estat ha experimentat variacions en els últims anys.

Així, la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, va regular les reclamacions a l'Estat del pagament de salaris de tramitació en judicis per acomiadament; va introduir una preceptiva reclamació administrativa prèvia i va regular els motius de suspensió del còmput del termini el transcurs del qual dóna lloc a l'assumpció per l'Estat dels salaris de tramitació.

Posteriorment, en virtut de la reforma efectuada pel Reial decret Llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, es modifica l'article 56.2 de l'Estatut dels treballadors, i el dret al cobrament de salaris de tramitació queda restringit als supòsits en què l'acomiadament s'hagi declarat improcedent i s'opti per la readmissió del treballador. Per la seva banda, el Reial decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va modificar l'article 57 de l'Estatut dels treballadors, elevant de seixanta a noranta el nombre de dies hàbils necessaris perquè l'empresari pugui reclamar de l'Estat l'abonament dels salaris de tramitació, a comptar des de la data en què es va presentar la demanda fins a la data en què es va declarar la improcedència de l'acomiadament.

D'altra banda, la competència per resoldre aquest tipus de reclamacions, que estava atribuïda inicialment a les direccions provincials de Treball i Seguretat Social, la van passar a assumir els delegats del Govern, en virtut de les modificacions normatives efectuades tant pel Reial decret 2725/1998, de 18 de desembre, d'integració de les direccions provincials de Treball, Seguretat Social i Afers Socials en les delegacions del Govern, com pel Reial decret 942/2010, de 23 de juliol, de reestructuració de diverses àrees funcionals integrades en les delegacions del Govern. Així, com a conseqüència de la integració dels serveis de les extintes direccions provincials del Ministeri de Treball i Afers Socials en les delegacions del Govern, s'hi creen les àrees funcionals de Treball i Afers Socials, que, a les comunitats autònomes pluriprovincials, s'han d'organitzar en dependències provincials, integrades en la subdelegació del Govern corresponent. L'experiència acumulada aquests anys ha revelat que el procediment que regeix la tramitació i la resolució de les reclamacions a l'Estat dels salaris de tramitació és massa complex i ineficaç, per tal com hi intervenen diversos òrgans de diferent àmbit territorial que dilaten innecessàriament la tramitació i el cobrament de les quantitats reconegudes. Així, si bé correspon a les delegacions del Govern la competència per resoldre les reclamacions a l'Estat de salaris de tramitació, el pagament de les quantitats reconegudes correspon al Ministeri de Justícia, per raó de la titularitat del crèdit pressupostari corresponent.

Per tot això s'ha considerat necessari abordar una nova regulació del procediment que, adaptada a la normativa actual, permeti la resolució de les reclamacions i, si s'escau, l'abonament de les quantitats per aquest concepte en temps raonables.

Fins ara, la tramitació d'aquests expedients exigia l'aportació dels aspectes específics que detalla l'apartat setè de la Resolució de 2 de juny de 2008, de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 30 de maig de 2008, pel qual es dóna aplicació a la previsió dels articles 152 i 147 de la Llei general pressupostària, respecte a l'exercici de la funció interventora en règim de requisits bàsics. Entre aquests, s'inclouïa la proposta de resolució que el subdelegat del Govern, per delegació del delegat del Govern, elevava al Ministeri de Justícia per obtenir certificació d'existència de crèdit pressupostari adequat i suficient, atès que aquest era un requisit imprescindible per a la fiscalització prèvia davant la intervenció delegada territorial.

Amb l'objecte d'agilitzar el procediment, es modifiquen tant l'esmentat Reial decret 2725/1998, de 18 de desembre, com el Reial decret 453/2012, de 5 de març, per atribuir, d'una banda, a les delegacions i subdelegacions del Govern la competència per instruir i emetre la proposta de resolució de les reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació, i, de l'altra, a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia la competència per resoldre i, si s'escau, efectuar el corresponent pagament derivat d'aquestes reclamacions.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Justícia, d'Hisenda i Administracions Públiques i de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 de juny de 2014,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. L'objecte d'aquest Reial decret és la regulació del procediment sobre reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació en judicis per acomiadament.

2. El que s'hi disposa és aplicable en el supòsit en què la sentència de l'òrgan jurisdiccional competent que per primera vegada declari la improcedència de l'acomiadament es dicti transcorreguts més de noranta dies hàbils des que es va donar per presentada la demanda, d'acord amb el que preveu l'article 57 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i amb el que estableixen els articles 116 a 119 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social. Una vegada ferma la sentència, i sempre que s'opti per la readmissió del treballador, es poden reclamar a l'Estat els salaris de tramitació pagats al treballador –o no pagats en cas d'insolvència provisional de l'empresari– i les quotes a la Seguretat Social corresponents als salaris de tramitació que excedeixin el termini esmentat.

Article 2. *Legitimació.*

Estan legitimats per presentar la reclamació, tant l'empresari que, havent readmès el treballador acomiadat amb caràcter improcedent, hagi pagat els salaris de tramitació, com el mateix treballador acomiadat, en cas d'insolvència provisional de l'empresari.

Article 3. *Competència.*

1. Correspon a les delegacions i subdelegacions del Govern la instrucció del procediment fins a l'emissió de la proposta de resolució corresponent, que s'ha de traslladar dins del termini establert a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia, del Ministeri de Justícia.

2. La Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia és l'òrgan competent per a la resolució, i, si s'escau, per procedir a l'aprovació i el compromís de la

despesa, així com el reconeixement i la proposta de pagament de les obligacions econòmiques derivades de la resolució de l'expedient esmentat.

Article 4. *Inici del procediment.*

1. L'empresari, o el treballador en el supòsit d'insolvència provisional d'aquell, poden reclamar les quantitats corresponents en el termini d'un any des de la fermesa de la sentència.

2. La reclamació es pot presentar en els registres administratius segons el que preveuen l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 20 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el Reial decret 772/1999, de 7 de maig, pel qual es regula la presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions davant l'Administració General de l'Estat, l'expedició de còpies de documents i devolució d'originals i el règim de les oficines de registre.

També es pot presentar mitjançant el registre electrònic habilitat a l'efecte, d'acord amb l'article 24 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

3. La corresponent àrea o dependència de Treball i Immigració de la delegació o subdelegació del Govern ha d'instar l'interessat a donar-se d'alta en el Fitxer central de tercers de la Secretaria General del Tresor i Política Financera, segons el que disposa l'article tercer de l'Ordre PRE/1576/2002, de 19 de juny, per la qual es regula el procediment per al pagament de les obligacions de l'Administració General de l'Estat.

Article 5. *Documentació exigida.*

1. A l'escrit de reclamació, en el qual s'ha d'indicar el període considerat de salaris de tramitació a càrrec de l'Estat, així com la quantia en què aquests es valoren, s'hi ha d'adjuntar, en tot cas:

a) Còpia testimoniada de la demanda d'acomiadament, de la sentència que en declari la improcedència i de la resolució judicial per la qual es determini la readmissió del treballador, o compareixença a l'efecte.

b) Certificació expedida per la secretaria de l'òrgan jurisdiccional o el tribunal superior de justícia corresponent, en què es faci constar la cronologia del procediment davant d'aquest als efectes del còmput del temps que excedeixi els noranta dies hàbils en els supòsits a què es refereix l'article 119 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, i en què s'especifiqui el motiu de la suspensió, si s'escau, o la no-existència d'aquesta. En tot cas, hi han de figurar les dates de: l'acomiadament, la presentació de la demanda, la sentència i la notificació i fermesa d'aquesta.

c) Documentació que acrediti fefaentment el pagament al treballador dels salaris que es reclamin, així com certificació original de la Tresoreria General de la Seguretat Social relativa a les quotes ingressades respecte del treballador acomiadat per l'empresa reclamant, amb desglossament mensual de quota patronal i quota obrera, referida al període comprès entre la data de l'acomiadament i la de la notificació de la sentència per la qual es declara l'acomiadament improcedent.

d) Informe de vida laboral del treballador. En cas que s'hagin prestat serveis per a una altra empresa en el període de responsabilitat estatal, s'ha d'aportar documentació acreditativa dels salaris percebuts durant aquest període. Si, en aquests casos, l'empresari no pot obtenir l'informe de vida laboral del treballador, ha de ser la corresponent àrea o dependència de Treball i Immigració qui el sol·liciti d'ofici.

2. S'ha d'exigir documentació addicional en els casos següents:

a) En el supòsit que es nomeni un representant per a la tramitació, poder notarial en què es faci constar expressament l'atorgament d'aquest poder. Es pot substituir aquest apoderament notarial per l'atorgament de poder efectuat davant d'un funcionari competent

de la delegació o subdelegació del Govern, i s'han de personar, amb aquesta finalitat, en les seves dependències, representant i representat.

b) En cas que qui reclami sigui el treballador d'una empresa declarada insolvent, còpia testimoniada de la interlocutòria d'insolvència provisional de l'empresari, amb expressió de la data de la seva fermesa.

c) Si el treballador reclamant ho és d'una empresa en concurs de creditors, ha de presentar certificat de l'administrador concursal en què aquest manifesti tenir coneixement de la reclamació formulada per part del treballador, i en què s'indiqui l'estat del procediment concursal, i que el treballador no ha cobrat cap quantitat a càrrec de la massa del concurs.

Article 6. *Instrucció del procediment.*

1. La delegació o subdelegació del Govern ha d'emetre proposta de resolució dins dels quinze dies següents a la data d'entrada de la reclamació en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació.

2. En els casos en què no hi hagi constància suficient en la documentació presentada, s'han de requerir els informes que es considerin necessaris als òrgans competents, la qual cosa dóna lloc a la suspensió del procediment. També s'ha de suspendre el procediment durant el termini d'esmena de deficiències de la sol·licitud per l'interessat.

3. La proposta de resolució, juntament amb la documentació que exigeix l'article 5, s'ha de remetre tan aviat com sigui possible i en tot cas abans que venci el termini que estableix l'apartat 1 a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia.

Article 7. *Terminació del procediment.*

1. La Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia ha d'adoptar i notificar la resolució que en dret sigui procedent en el termini d'un mes des de la recepció de la proposta.

2. La resolució de la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia posa fi a la via administrativa.

Article 8. *Desestimació.*

1. Transcorregut el termini que preveu el primer apartat de l'article anterior sense que s'hagi notificat la resolució corresponent, aquesta es pot entendre desestimada.

2. En cas que la reclamació sigui desestimada per la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia l'interessat pot demandar davant l'òrgan jurisdiccional que va conèixer en la instància del procés d'acomiadament d'acord amb el que disposa la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

Disposició addicional única. *Supletòrietat.*

Les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'han d'aplicar supletòriament al que disposa el present Reial decret.

Disposició transitòria única. *Expedients pendents de resolució.*

1. S'han de regular de conformitat amb el que disposa aquest Reial decret els expedients que, a la data de la seva entrada en vigor, estiguin encara pendents de resolució definitiva.

2. De conformitat amb el que regula la disposició transitòria setena del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, les reclamacions de salaris de tramitació a càrrec de l'Estat, referides

a sentències que no eren fermes en data 15 de juliol de 2012, estan subjectes al que disposa el Reial decret llei esmentat.

3. En els supòsits en què l'acomiadament s'hagi produït abans del 12 de febrer de 2012, és a dir, amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2012, de 10 de febrer, és procedent el reconeixement de salaris de tramitació tant en els casos de readmissió com en els que s'opti per abonar una indemnització en els supòsits d'acomiadament improcedent.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroga el Reial decret 924/1982, de 17 d'abril, sobre reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació en judicis per acomiadament.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.7 de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació laboral, així com per l'article 149.1.18, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques.

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 2725/1998, de 18 de desembre, d'integració de les direccions provincials de Treball, Seguretat Social i Afers Socials en les delegacions del Govern.*

Es modifica l'article 4 del Reial decret 2725/1998, de 18 de desembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Competències dels delegats del Govern.*

1. Els delegats del Govern han d'assumir, en relació amb els serveis integrats del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, les competències que preveu l'apartat 1 de l'article 5 del Reial decret 1330/1997, d'1 d'agost, d'integració de serveis perifèrics i d'estructura de les delegacions del Govern, i a més les següents:

a) Totes les competències en matèria d'informes, resolucions i sancions no atribuïdes expressament a un determinat òrgan en el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, aprovat pel Reial decret 557/2011.

b) L'emissió d'informes que s'estableixin en la normativa sobre ciutadania espanyola a l'exterior i retorn, en relació amb la resolució d'ajudes a favor dels emigrants espanyols.

c) Instruir i emetre proposta de resolució en les reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació en judicis per acomiadament, d'acord amb les previsions del Reial decret 418/2014, de 6 de juny, pel qual es modifica el procediment de tramitació de les reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació en judicis per acomiadament.

d) Qualsevol altra competència resolutòria la titularitat de la qual correspongui als directors de les àrees de Treball i Immigració, respecte dels serveis que s'integren en les delegacions i subdelegacions del Govern.

2. Els delegats del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla han d'assumir les competències resolutòries o d'emissió de proposta de resolució dels respectius directors de les àrees de Treball i Immigració de les delegacions i subdelegacions del Govern.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 453/2012, de 5 de març, pel qual es desplega l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Justícia i es modifica el Reial*

decret 1887/2011, de 30 de desembre, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica dels departaments ministerials.

1. S'afegeix un nou apartat q) a l'article 4.1 del Reial decret 453/2012, de 5 de març, amb la redacció següent:

«q) La resolució d'expedients relatius a les reclamacions a l'Estat per salaris de tramitació en judicis per acomiadament.»

2. L'apartat c) de l'article 4.2 del Reial decret 453/2012, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«c) La Subdirecció General de Recursos Econòmics de l'Administració de Justícia, a la qual correspon l'exercici de les funcions que assenyalen els paràgrafs h), i), j) i q) de l'apartat anterior.»

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 de juny de 2014.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN